

Nerden Geldin Aklıma

— sürgünadam · 10 Ocak 2020

NERDEN GELDİN AKLIMA?

Tam yatmak üzereydim,
Bu saatte nerden geldin aklıma?
Yine kanattın yaralarımı.
Hani şeytan diyor ki,
Yak bütün mektupları,
Yırt bütün resimleri,
Savur küllerini mâzinin üstüne,
Tozdan, dumandan bir daha kimse görmesin,
Kırık- dökük yaşanmışlıklarımı.
Çünkü sen...
Sen benim;
Yanılışım,
Aldanışım,
Pişmanlığımsın.

Seni tanıdığım günü ki,
Mıh gibi çakmışım aklıma,
Geri dönebilsem, başladığımız yere,
Silerdim o günkü tarihi takvimlerden,
Belki, yıllar bir gün eksilirdi ama,
Ama ben ömrümü geri alırdım senden.
Çünkü sen...
Sen benim;
Cahilliğim,
Görememişliğim
Bilememişliğimsin.

Sana geldiğim yolları ki,
Dün gibi hatırlıyorum.
Görebilseydim, bugünleri dünden,
Yıkardım köprüleri, tünelleri,
Gelmezdim, kaçardım senden.
Sahte gülüşlerine,

Yalan sözlerine inanmazdım.
Çünkü sen...
Sen benim;
Kandırılmışlığım,
İnanmışlığım,
Aldatılmışlığımınsın.

Tam yatmak üzereydim,
Bu saatte nerden geldin aklıma?
Yine kanattın yaralarımı.
Hani, diyorum ki, gençliğinde
Hoyratça bırakıp gittiğin gibi hayatımdan,
Uçup gitsen aklımdan,
Kabuk bağlasa yüreğimdeki yaralar.
Kâbusa dönmese gecelerim,
Yastığa koyar- koymaz başımı,
Huzur içinde uyusam sabaha kadar,
Olmaz mı?
Olur.
Hadi...
Hadi sen benim,
Yanılmışlığım ol
Yaşanmışlığım ol,
Ve... Ve sen benim,
UNUTMUŞLUĞUM OL!

ASLAN YILMAZ

5 OCAK 2020 DÜZCE